

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

جو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ مارچ ۲۰۲۲

دشمنی طالب با نوروز! (۱)

یکشنبه- ۲۹ حوت ۱۴۰۰ - کابل: در یادداشت امروز یعنی در آستانه جشن نوروز و تحویل سال شمسی، مکث کوتاهی در مورد سخنان دو تن از مدافعان جهل و ظلمت یعنی سرپرست وزارت امر به معروف و نهی از منکر و دیگری سخنگوی "نظام ملاسالار"، به امید آن که نوروز های آینده را در افغانستان آزاد، دموکرات و مرفه برگزار بتوانیم، می نمایم:

۱- هر گاه شما هم شنیده باشید یکی از ابوجهل های زمان "شیخ محمد خالد حنفی" سرپرست وزارت "امر به معروف و نهی از منکر" بخوانید -احتساب- علناً جشن نوروز را مال "مجوس" ها دانسته محکوم نمود، به دنبال یاهو سرانی آن ابوجهل، سخنگوی رسمی نظام ملاسالار که شیطننت را علاوه بر جهل در خود دارد، جهت تلطیف نظر "حنفی"، اعلام داشت که آنها یعنی امارت اسلامی خود نوروز را برگزار نمی کنند، مگر با برگزاری آن از طرف مردم نیز مخالفت نخواهند نمود.

۲- هر چند بحث کردن با خود ابوجهل های زمان و آنهایی که به جز پنج کتاب زرد و دستور العمل های نهاد های استخباراتی مطلب دیگری نخوانده اند چیزی شبیه در ریگ شاشیدن و بیهوده است، مگر جهت تنویر کسان دیگری که چنان خزعبلاتی را خوانده اند، باید گفت که هر دو نفر و در کلیت آن طالب و طالبیسم در بیان این که با نوروز سروکاری ندارند و نوروز از آنها نیست، بخشی از حقیقت را می گویند نه تمام آن را .
این درست است که نوروز از طالب نیست و طالب و طالبیسم هیچ مبنای مشترکی با نوروز ندارند، مگر این نکته به خاطری کامل نیست که طالبیسم دشمنی تاریخی و ایدئولوژیک خودش را با نوروز مخفی می نماید. یعنی نوروز نه تنها مال طالب نیست بلکه طالب، دشمن آن می باشد.

۳- انتخاب یک مبدأ یا یک نقطه عطف برای تعیین زمان، تقریباً در تمام جوامع بشری عمدتاً بر مبنای وقایع مهم انتخاب شده است به خصوص در ادیان ابراهیمی که امروز مقطع های انتخابی آن ها در قسمت اعظم از جهان رایج و رسمیت دارد چه سال عیسوی و چه هم سال هجری و یا مقطع های نچندان معروف دیگر، همه در بهترین صورت می تواند ماهیت مذهبی، محلی و منطقه ئی داشته باشند. یعنی به همان اندازه که تولد "عیسی" برای مسیحیان و یا فرار

"محمد" از مکه برای مسلمانان می‌توانند با اهمیت و مبدأ تاریخ به شمار روند برای برهمنی‌ها، بودائی‌ها، کنفیوسیوسی و ... فاقد ارزش بوده در نتیجه نمی‌توانند، برای تمام بشریت ارزش نقطه عطف داشته باشند.

نقطه مقابل آنها انتخاب روز نوروز به مثابه آغاز سال که هیچ ربطی به هیچ دین و آئین و یا قوم و مردمی ندارد و صرف بر مبنای تکمیل یک دور کامل گردش زمین به دور خورشید با همان خصوصیتی که جغرافیه دانه‌ها از نخستین اعتدال شمسی یاد می‌کنند، انتخاب شده است، گذشته از آن که بر مبنای رابطه انسان با طبیعت انتخاب شده است و تمام انسانها را در تمام کره ارض بدون تمایز رنگ جلد، نژاد و یا اعتقادات در بر می‌گیرد، نمودی از رشد فکری انسانیت که برای بار نخست، بدون ابزار و ادواتی که امروز می‌تواند گردش زمین به دور خورشید را محاسبه کند، آن را تعیین نموده است. به عبارات دیگر گامیست که بر مبنای علم برداشته شده است و از همین رو نمی‌تواند از طرف خرافات و مذهب مورد پذیرش قرار گیرد.

۴- و اما این که چرا طالب به نمایندگی از اسلام با پیروی از اسلافش با آن مخالف است دلایل بیشماری دارد که در ذیل به بعضی از آنها اشاره می‌نمایم:

الف- نوروز روز شادی و شادمانی است، جشن است و سرور، این روز به مثابه مقطع زمانی برای آغاز حیات دوباره انسان و طبیعت، از انسانها می‌خواهد تا شاد باشند، پایکوبی و رقص نمایند و بر غم و غصه نقطه پایان بگذارند. طالب به مثابه نماینده تفکر «إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ» نمی‌تواند از لحاظ عقیدتی با نوروز موافق باشد زیرا دین اسلام، دین عزاداری و گریه و زاری و مناجات و ترس از خداست، دینی است که در آن علناً و رسماً گفته شده است، "به تحقیق که خدا دوست ندارد آنهایی را که شاد اند".

بر مبنای همین آیت است که اسلام را دین عزاری و ماتم و سوگ دانسته اند، بر مبنای همین آیت است که طالب می‌کوشد از تدویر مجالس عروسی و شادمانی جلوگیری نماید، بر مبنای همین آیت است که طالب و طالبیسم، شادمانی‌ها و جشن‌های مردم را به ماتم و عزاداری تبدیل می‌نمایند، نمونه بارز آن کشتار چند برادر در ننگرهار به جرم برگزاری محفل عروسی همین چند وقت قبل است. جنابیتی که طالب با حمله برمحفلی شادمانی مردم آن را به ماتم مبدل نمودند.

ضدیت ایدئولوژیک طالب با نوروز به تضاد بین شادی و ماتم محدود نمانده، بینشی که نوروز از آن نمایندگی می‌نماید، بینش گردش زمین به دور آفتاب در ۳۶۵ روز و ۶ ساعت است، در حالی که بینشی که طالب از آن دفاع می‌کند و برای به کرسی نشاندن آن خون می‌ریزد، معتقد به سکون زمین و گردش آفتاب به دور زمین است. یعنی هرباری که صحبت از نوروز می‌گردد، طالب در آن صحبت بطلان اراجیفی را می‌بیند که از ۱۴۰۰ سال قبل بدین سو به نام کلام خدا به خورد مردم داده اند. یعنی جشن نوروز و یادآوری از سال نو، دامن اسلام را درکل بلند نموده، شرمگاه جهل و ظلمت آن را به نمایش می‌گذارد.

ادامه دارد

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع‌ها مذهبی-طالبی به صورت خاص می‌باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!